

Rekapitulácia cesty k všeobecnej nespokojnosti

Slovenská spoločnosť sa po 33 rokoch dostala do situácie, s ktorou nikto nie je spokojný. Paradoxne ani víťaz ostatných parlamentných volieb, ani povolebná koalícia, ani najdlhšie vládnuca strana, Žiadna strana a občania vôbec nie. Je to dôvod na krátky návrat na začiatok 33-ročnej cesty, ktorá na začiatku dávala nádej občanom na slobodný život v dovtedy utláčanej krajine. Po 33 rokoch sa táto nádej občanov na slobodný život vo vlastnej krajine zmenila na istotu, že *zvolení zástupcovia občanov zneužili im zverenú moc vo svoj prospech*.

Našťastie pre politikov sa každé štyri roky konajú voľby. To umožňuje vždy tým, ktorým občania nedali dôveru ďalej riadiť krajinu, byť na konci volebného obdobia najchytřejšími a vysmievať sa tým, ktorí práve dovládli. Toto je politické perpetuum mobile a dlhodobý cirkus. Dôvodov na vysmievanie sa je vždy dosť, pretože *každá vláda má svoju mantru* odvodenú od DNA strany, ktorou vymýva mozgy svojich poslancov až tak, že zabudnú na svoje ústavné, alebo nižšími predpismi predpísané sľuby. A vymytý mozog robí chyby. V štáte, ktorý je podľa Rady rozpočtovej zodpovednosti osem rokov pred bankrotom, je viac tém na zaplakanie, ako na vysmievanie.

V zmysle starej pravdy „Národ, ktorý nepozná svoje dejiny, je odsúdený na to, aby si ich zopakoval“, veľmi prosíme občanov, ktorí čítať môžu a majú možnosť kontaktovať svojich občanov, aby:

- sa oboznámili s obsahom tohto pohľadu na minulosť s cieľom formovania správnej cesty do budúcnosti,
- šírili link na web stránku Pirátov <https://www.slovenskipirati.sk>, ktorá obsahuje riešenia zabraňujúce zopakovaniu chýb minulosti,
- pomohli šíriť trpké, ale pravdivé poznanie, že za vývoj v ostatných 33 rokoch sme zodpovední my, občania,
- pomohli presvedčiť občanov, že je tu prvá poctivá ponuka politickej strany dopolitizovať verejný život a zrealizovať ústavnú moc občanov,
- zistili, ako naše zlovyky, tolerovanie zla, jeho nositeľov a šíritel'ov, ovplyvňujú život na Slovensku.

1. Počiatkový stav.

V roku 1989 nastupujúca vláda zdedila štát s centralizovaným hospodárstvom, s temer nula percentnou nezamestnanosťou, v ktorom štátu patrili všetky výrobné prostriedky, celá

infraštruktúra, vrátane environmentálnych záťaží. Obyvateľstvo malo kde bývať, mohlo štrngañ klúčmi od vlastných nehnuteľností na námestiach, boli vyriešené základné životné potreby každého občana.

Odstránenie Železnej opony umožnilo voľný pohyb osôb až po dnešný stav, voľný pohyb v schengenskom priestore. Občania napriek tomu neutekali za hranice. Prejavili svoju pracovitosť a chuť sa uplatniť vo vlastnej krajine, budovať svoj štát, vtedy ešte nerozdelený. Diplomacia západu zameraná na postupné odbúravanie embarga rozšírila ponuku o chýbajúcu techniku potrebnú v priemysle, ale aj v súkromnom sektore. Zásobovanie obyvateľstva vyhovujúcou štruktúrou tovaru v obchodoch prichádzalo automaticky s otvorením hraníc a rušením embarga.

Teda z pohľadu logicky rozmyšľajúceho podnikateľa – podnikateľ štát mal možnosť dať ľuďom prácu, za túto prácu im zaplatiť, cez banky, obchody, služby (čo mu všetko patrilo), dane a tieto peniaze zinkasovať späť a mať k dispozícii kapitál. Štát mal možnosť vzdelávať svojich občanov od útleho detského veku až po profesijné vzdelanie a profesijnú zručnosť. K tomu všetkému mal možnosť zhodnocovať svoj majetok odpredajom skupine obyvateľstva, ktorá bola schopná svojou tvorivosťou tento majetok zhodnocovať nad schopnosti štátu, čím sa Slovensko mohlo rozvíjať a štát mohol občanov, ktorí majetok patriaci štátu vytvárali, z predaja odmeniť. Stal sa opak vo všetkých troch parametroch:

- Z predaja majetku patriaceho štátu neboli odmenení občania, ktorí tento majetok svojou prácou vytvorili, z týchto štát urobil „starodôchodcov“, ktorým nezohľadnil ani ich príspevky do sociálnej poisťovne prevyšujúce 12.500,- Kčs.
- Miesto rozvinutého Slovenska máme rozpadajúce sa komunikácie, mosty, kolabujúce zdravotníctvo, nedofinancované školstvo a hazardérov s financiami vo vedení štátu.
- Majetok nebol privatizérmí zhodnocovaný (so vzácnou výnimkou), ale znehodnocovaný.

Občania majú dnešný stav pred sebou a budeme radi, ak nám svoje pohľady sprostredkujete a pošlete na e-mail: program@slovenskipirati.sk

2. Kto nám tu vládol

Vlády po r. 1989 na Slovensku								
Poradie	Vláda	Funkčné obdobie		Počet dní vlád jednotlivých politických strán.				
		od – do	počet dní	HZDS	SDKÚ	SMER-SD	OLANO	Iní
1	Vláda Milana Čiča	12. december 1989 – 26. jún 1990	197					197
2	Prvá vláda Vladimíra Mečiara	27. jún 1990 – 22. apríl 1991	300	300				
3	Vláda Jána Čamogurského	23. apríl 1991 – 24. jún 1992	429					429
4	Druhá vláda Vladimíra Mečiara	24. jún 1992 – 15. marec 1994	630	630				
5	Vláda Jozefa Moravčíka	15. marec 1994 – 13. december 1994	274					274
6	Tretia vláda Vladimíra Mečiara	13. december 1994 – 30. október 1998	1418	1418				
7	Prvá vláda Mikuláša Dzurindu	30. október 1998 – 15. október 2002	1447		1447			
8	Druhá vláda Mikuláša Dzurindu	16. október 2002 – 4. júl 2006	1358		1358			
9	Prvá vláda Roberta Fica	4. júl 2006 – 8. júl 2010	1466			1466		
10	Vláda Ivety Radičovej	8. júl 2010 – 4. apríl 2012	637		637			
11	Druhá vláda Roberta Fica	4. apríl 2012 – 23. marec 2016	1450			1450		
12	Tretia vláda Roberta Fica	23. marec 2016 – 22. marec 2018	730			730		
13	Vláda Petra Pellegríniho	22. marec 2018 – 21. marec 2020	731			731		
14	Vláda Igora Matoviča	21. marec 2020 – 1. apríl 2021	377					377
15	Vláda Eduarda Hegera	1. apríl 2021 – 15. máj 2023)	775					775
16	Vláda Ľudovíta Ódora	15. máj 2023 k 31.8.2023	107					107
17			12326	2348	3442	4377	1152	1007
18	Percentuálny podiel vlád jednotlivých politických strán		%	19,05	27,92	35,51	9,35	8,17
19	Percentuálny podiel vlád HZDS a SMER - SD SPOLU celkom:		%	55				
20	Z toho v samostatnej Slovenskej republike (2. vláda HZDS od 1.1.1993 453 dní)		453	HZDS	SDKÚ	SMER-SD	OLANO	Iní
21	po korekcii času vládnutia Druhej vlády Vladimíra Mečiara a Iných na čas v SR		11523	2171	3442	4377	1152	381
22	Vláda HZDS a SMER - SD SPOLU v samostatnej Slovenskej republike		%	18,84	29,87	37,98	10,00	3,31
23	Percentuálny podiel vlád HZDS a SMER - SD SPOLU v samostatnej SR:		%	56,83				

3. Konanie vlád a politických reprezentácií

Prenesme sa myšlienkami do roku 1990 a predstavme si, že tu máme banky, elektrárne, fungujúce podniky s prezamestnanosťou a zbytočne veľkými zásobami, zbytočné podniky zahraničného obchodu, nedostatočne rozvinutú a zásobenú obchodnú sieť, nedostatočne rozvinuté služby, komunikácie a nerozpadajúce sa mosty vo vlastníctve štátu a úžasne pracovitých a chytrých ľudí naučených z predchádzajúceho nedostatku improvizovať. Vráťme sa do reality roku 2023, ktorá vznikla konaním politických reprezentácií, ktorých vlády:

- Zbavili sa podnikov, ktoré vytvárali hodnoty a občanom ponechali k nim viazané environmentálne záťaž.
- Pred predajom podnikov väčšinu sprivatizovali „za babku“ bez záväzkov privatizérov k zamestnancom.
- Následne nechali týchto „vyvolených“ predaj sprivatizované podniky zahraničným investorom, predaj, alebo prenajať nehnuteľnosti a zisk si nechať.
- Vzniknutú nezamestnanosť riešili podporou zahraničných investorov z verejných zdrojov.
- Predali banky očistené od záťaže úverov pre „našich ľudí“ a zlodejčín, ktoré ponechali štátu. Tým dosiahli to, že banky zhodnocujúce hodnoty vytvárané občanmi Slovenska tieto vyvážajú vo forme financií za hranice.

- Legislatíva ústretovo nastavená domácim rozkrádačom umožnila a umožňuje aj cudzincom ryžovať na Slovensku. Vytvorené hodnoty nevyvážajú len zahraniční investori, ale aj slovenskí zbohatlíci, ktorí si:
 - založili firmy v zahraničí cez ktoré podnikajú na Slovensku,
 - zakúpili nehnuteľnosti pre svoju nadštandardnú osobnú potrebu.
- Vo vlastníctve štátu zostali nákladové zložky majetku, ako sú komunikácie, siete, zdravotnícke zariadenia, environmentálne záťaž, školy, niektoré nehnuteľnosti a pod., do ktorých nebol investovaný príjem z predaja, v dôsledku čoho máme podfinancované zdravotníctvo, školstvo, rozpadávajúce sa mosty, komunikácie - a bohatých politikov.

Všimnime si časté striedanie vlád od decembra 1989 do marca 1994. Do normálneho štvorročného cyklu (s výnimkou 3 mesiacov) sa zmestili štyri vlády (Čič, 2x Mečiar, Čarnogurský). Táto skutočnosť, okrem spornej erudície vlád, sa prejavila na hospodárení krajiny. Štátne podniky zvyknuté na to, že štát im päťročnými plánmi zadával výrobnú náplň, zostali bez zákazkovej náplne. Výmena vedení – odvolanie komunistov, mnohých schopných a charakterných s kolektívnou vinou vo forme straníckej legitímácie – tiež nezvyšila akčnú schopnosť podnikov na trhu, najmä tam nie, kde ich nahradili menej schopní chamtivci. Toto viedlo k prvému prejedaniu štátneho majetku. Štát dovolil štátnym podnikom predaj hnutel'ného majetku a prenájom nehnuteľností s tým, že peniaze ponechal podnikom. Tie z nich uhrádzali mzdy. Teda z majetku všetkých žila úzka skupina ľudí. Tým bola odstránená prvá vlna nespokojnosti obyvateľstva, ale demoralizovala sa pracovná sila a bolo akceptované vykorisťovanie jednej skupiny občanov druhou. Zamestnanci štátnych podnikov dostávali bezpráčne mzdy z prenájmu a predaja majetku, ktorý im nepatrilo, patrilo všetkým a zamestnanci podnikov, väčšinou vznikajúceho súkromného sektora platili za majetok, ku ktorému mali rovnaký vlastnícky vzťah ako zamestnanci predávajúceho podniku. Iba „štát“, ktorému majetok patrilo (cez neho všetkým občanom), svojim politickým vedením potvrdzoval, že je najhorší vlastník. V akej hodnote sa takto prejedol majetok všetkých občanov asi nikto nevyčíslil. Zverejňovanie uvedených skutočností nie je v záujme politických strán.

4. Privatizácia

V programovom vyhlásení k voľbám v roku 1992 žiadna politická strana neuvádzala rozdelenie spoločného štátu, najmä nie amatérskym, pre občanov Slovenskej republiky z majetkového, právneho, podnikateľského a medzinárodného hľadiska nevýhodným a ponižujúcim spôsobom. V zmysle oficiálnej politiky mal každý občan ČSSR nárok na jemu odpovedajúci podiel na majetku štátu, ktorý bol výsledkom práce niekoľkých generácií Čechov a Slovákov. Obidva národy boli desaťročia v zahraničí reprezentované spoločne štátnymi symbolmi. Podnikatelia mali k dispozícii 15 miliónový trh. ČSNB obhospodarovala zlatý fond republiky, devízové rezervy... Rýchlym a amatérskym rozdelením ČSFR bola SR

znevýhodnená (zlato, zahraničné zastupiteľstvá, symboly: vlajka, ČSA, ČSD, ČSAD „žili“ naďalej v CZ), strata 10 miliónového trhu pre slovenských výrobcov.

Hlavným cieľom bolo získanie nezávislosti v delení majetku na Slovensku. Privatizácia bola a je sprevádzaná podozreniami z podhodnotenia majetku, korupcie, porušovania Ústavy SR a zákona, politického vplyvu, nevýhodných zmlúv a nejasnej budúcnosti spoločnosti na území Slovenska. Ako kontrast k uvedenému konaniu vlád, ktoré privatizovali a predávali majetok štátu pod heslom: „Štát je najhorší vlastník!“ jedna kacírka otázka: Prečo nepredáva majetok cirkev, ktorá nemá tak rozsiahly aparát na ochranu svojho majetku ako štát? Prečo nie je najhorším vlastníkom?

Za 33 rokov sme tu nemali vlády, ktoré by sa boli chceli, alebo mohli udržať pri moci s proobčianskou politikou. Zvíťazila partokracia, túžba po moci, hrabivosť a chamtivosť, ktoré ovládli spoločnosť. Objavili sa vyplákania nad niektorými kauzami, niekde bola prevzatá „politická zodpovednosť“, ale financie zostali v nepovolaných, politickými stranami chránených rukách. Ako skončil predaj emisií?

Či si to uvedomujeme, alebo nie, prostredie, v ktorom vyrastáme nás nielen vychováva, formuje, ale aj deformuje, vytvára kultúru národa. Slovensko nikdy nemalo vlastný štát. Po stáročia bol vytváraný zlozvyk „držať hubu a krok,“ o ktorý sa opieral režim pred rokom 1989 a aj po ňom. Návyky získané v útlaku a v nedemokratických režimoch prenášame aj na nastupujúce generácie. Volili sme si „kohútov“, ktorí potrebovali vlastné smetisko. Kým Klaus s Mečiarom si mohli deliť republiku za podmienok, ktoré možno označiť „boli sme z federácie vykopnutý otčimom slovenskej štátnosti (Klausom) za nedôstojných podmienok“¹, ktoré občanov Slovenska značne poškodili, Fico s Mečiarom si mohli deliť už len oligarchov v pozadí politických strán (Fico: „...formulka HZDS mínus Mečiar je pre mňa svätá“²), Dzurinda so Sulíkom už len vplyv na moci. Sulík svojím terajším konaním zreteľne odkazuje, že si to nerád zopakoval s Matovičom a Hegerom a je tu jediný kompetentný na vládnutie. Jeho hlas, ktorým „mení hru“, narúša HLAS orientovaný iným SMEROM. SaS mení rétoriku, mení hru. Predseda strany nedávno jasne povedal, že chce byť predsedom vlády. S týmto cieľom rozložil vlastnú stranu, koalíčnú stranu (Za ľudí) a povalil už tri vlády. Strana sa po založení delením „očistila“, zostali v nej iba ľudia, za ktorých predseda „môže dať ruku do ohňa“, teda tí, ktorí predsedovi neprotirečia. Podľa SaS vznikla tak jediná „demokratická, hodnotová strana“ oprávnená vyhrať voľby a zostaviť vládu. Niet pochyb o tom, že tento osobný záujem a tvrdohlavosť draho zaplatila spoločnosť škodami, ktoré napáchali dve vlády SMER-SD po ústretovej likvidácii vlády Ivety Radičovej. SaS neponúka zmenu systému vládnutia, je menším zlom.

Zdroje na delenie sa míňali. Majetok v dôsledku zanedbávania údržby chátra, občianska nespokojnosť narastá. Chápavým občanom, ochotným zhodnocovať fakty, je treba objasniť

¹ <https://www.aktuality.sk/clanok/553623/kto-v-skutocnosti-rozdelil-ceskoslovensko/>

² <https://citaty-slavnych.sk/citaty/272364-robert-fico-formulka-hzds-minus-meciar-je-pre-mna-svata/>

zlé založenie štátu, jeho dôsledky a reálnu cestu ďalšieho, trpkého vývoja. To je úloha nového vedenia štátu. Túto úlohu nespĺní žiadna politická reprezentácia, ktorá na doterajšom vývoji participovala. Táto „mocenská garda“ budovala a buduje svoju moc na rozoštvávaní občanov a hrdinstve hasiča – podpaľača, ktorý je vždy o krok vpred pred ostatnými, pretože vie, čo podpálil a čo bude treba hasiť. Vlády v 90. rokoch minulého storočia obyvateľom predostreli účelové tvrdenia na úrovni axióm, o ktorých sa nediskutuje, prijímajú sa:

- Štát je najhorší vlastník.
- Treba vytvoriť „slovenskú kapitálovú vrstvu“ – tá tu prirodzene nebola, pretože za socializmu občania mohli vlastniť byt, dom, záhradu, záhumienok, chatu, auto. Všetko ostatné patrilo štátu, s výnimkou JRD, ktoré štát ovládal inak.

K tejto teórii je možné doplniť iba to, že štát je taký, akých má vlastníkov a riadiacich pracovníkov. Vlastníkmi sú občania a riadiacimi pracovníkmi sú nimi zvolení zástupcovia občanov a týmito zástupcami menovaní manažéri. Pripustili sme, aby sa „štát“ stal imaginárnym pojmom a centralizovaným riadením bol príliš ďaleko od občana. Potrebujeme si zafixovať, že štát sme my, občania Slovenskej republiky žijúci v jej ohraničenom priestore, alebo svojím občianstvom k tomuto priestoru patriaci. Štát je teda treba prezentovať ako občiansku spoločnosť a nie ako dojnú kravu s nekonečne veľkým vemenom.

Pod pláštikom uvedených teórií vlády spustili demontáž štátneho vlastníctva a rozobrali štátny majetok, ktorý tu generácie pred nimi od druhej svetovej vojny i pred ňou vybudovali. Kým komunisti okrádali občanov (znárodnením, menovou reformou), kolektivizovali a vytvárali majetok štátu, „demokratickí vládcovia“:

- Nechali spoločný majetok prejesť občanmi, ktorým nedali zmysluplnú prácu.
- Zlikvidovali podnikateľov a živnostníkov, ktorí v prenajatých nehnuteľnostiach od štátnych podnikov túto prácu dali, zamestnávali občanov, ale nepodporovali politické strany.
- Nechali rozkradnúť majetok štátu v tzv. „privatizácii,“ ktorá prebehla v rozpore s Ústavou SR, v ktorej boli občania pripravení o neodňateľné, nescudziteľné, nepremlčateľné a nezrušiteľné práva hŕstkou chamtivcov a nominantov politických strán. Divoká privatizácia bola doprevádzaná príživníctvom, korupciou, paralyzovaním orgánov štátu, najmä finančného úradu, vytváraním klanov bezpracného života „našich ľudí.“ Reprezentantmi tohto konania sú nominanti vládnuvých koalíčných politických strán, vykonávateľov privatizácie.

Aby nikto z uvedených nominantov a reprezentantov moci nemohol tvrdiť, že neinformovaní občania hodnotia obdobie, ktoré sa iba navonok javilo ako rozkrádanie majetku štátu

a obohacovanie „našich ľudí,“ nechajme o konaní politikov v tomto období hovoriť tých, ktorí sa tohto procesu zúčastnili:

Fedor Flašík: „Dospel som k názoru, že títo chlapi už nemajú čo robiť v politike. Sú to neprofesionálni, absolútni politickí analfabeti. Všetci, vrátane HZDS, ktorí sa tu desať rokov snažia s týmto národom experimentovať, robiť sprostosti, každý si napchá vrecká a tvári sa ako najmúdrejší, najspravodlivejší, najčestnejší a je to blbosť. Nevedia to, sú to amatéri a to, čo po revolúcii bolo neschopné, išlo do politiky, lebo každý schopný išiel podnikat'. Každý neschopný somár išiel robiť politiku a teraz to myslím úprimne a v dobrom.“³

Fedor Flašík na tomto svojom úprimnom názore postavil aj svoj podnikateľský plán – vedel s kým obchoduje a čo si môže dovoliť: „Opýtajte sa debilov z IRB. Nie toho, kto vyhral súd. Prepáčte, som podráždený.“⁴ komentoval podnikateľ a bývalý šéf volebnej kampane SMER-SD súdny spor, v ktorom vyhral 104 mil. SKK, ktoré zaplatili občania. Ťažko oponovať toto vyjadrenie, pretože v systéme, v ktorom „zákazník je náš pán“ by žiadny rozumný majiteľ spoločnosti nedal zákazku reklamnej firme a zároveň uzatvoril zmluvu o exkluzivite s 50 mil. SKK pokutou. To urobí iba podnikateľ, ktorý vie, že uzatvára podvodnú zmluvu na cudzí účet – v tomto prípade na účet občanov (ktorí to namiesto IRB zaplatili) a na výsledku sa bude môcť asi aj podieľať (prečo by inak tak do neba volajúcu hlúposť podpísal?). Je to koreň korupcie! Niektorí v mene štátu (FNM, štátneho podniku) podpísal, niektorí na základe podpisov bohatol. Núka sa vysloviť podozrenie, že tomu kto bohatol celé bohatstvo nezostalo a tomu, kto podpísal majetkové portfólio narástlo spôsobom, o ktorom boli a sú vyslovované pochybnosti. Na ne sa ich určené orgány štátu nikdy nespýtali. Keďže uvedený proces je v zmysle Ústavy SR nepremlčateľný, majú občania nárok na vyšetrovanie protiústavného konania a odškodnenie.

Aj tvrdenie „každý si napchá vrecká“ myslel vážne, pretože spolu so zakladajúcimi členmi SMER-SD pri tom napchávaní vreciek bol a na seba nezabudol, aj sám si ich napchal. Následne, spolu s ostatnými zbohatlíkmi z obdobia vlád HZDS založil stranu SMER-SD. Je známe, že:

- Fedor Flašík je vierohodným svedkom tej doby, pretože bol od začiatku v kontakte s vrcholovými politikmi a ich finančnými machináciami.
- Róbert Fico je „produktom imidžmejkra Fedora Flašíka“⁵.
- V tom čase bol priestor na vznik takejto strany priam ideálny. SDĽ sa svojou účasťou v Dzurindovej vláde spreneverila svojim hodnotám a programu. Zároveň aj HZDS už bolo po sérii ťažkých politických chýb svojho lídra Vladimíra Mečiara za svojim zenitom. Ľudia z ekonomického pozadia HZDS – Jozef Brhel, Juraj Široký, Ivan Kiňo, Vladimír Póor a

³ <https://www.sme.sk/c/42486/vyroky-fedora-flasika.html>

⁴ <https://domov.sme.sk/c/1217665/flasik-prepacte-som-podrazdeny.html>

⁵ <https://www.sme.sk/c/42486/vyroky-fedora-flasika.html>

mnohí ďalší – tak hľadali nového koňa, ktorý by zabezpečil akési status quo. Tak sa zabezpečilo „financovanie“ nového politického projektu, ktorého cieľom bolo vychytať hlasy padajúceho HZDS, predovšetkým však SDL, ktorá, zradiac svoj program, participovala na politike SDK. Obzvlášť veľká zrada ľavicových ideálov sa prejavila predovšetkým v tom, že SDL de facto umožnila privatizáciu strategických podnikov, keď pristúpila na Miklošovu fintu a privatizovala tieto podniky modelom päťdesiatjeden percent ku štyridsiatim deviatim percentám v prospech štátu, avšak s manažérskou kontrolou pre minoritného akcionára. „V tom čase sa stretol s mediálnym mágom Fedorom Flašíkom a v septembri 1999 založil stranu SMER. V pozadí stoja bývalí mečiarovskí oligarchovia - Jozef Brhel, Juraj Široký, Vladimír Poór či Ivan Kiňo“⁶.

- Róbert Fico bol v roku 1999 najpopulárnejším politikom SDL (Strana demokratickej ľavice). Ako uviedli Hospodárske noviny, Fico vtedy pre Slovo povedal, že zo strany nemá v pláne odísť, „pretože si naozaj neviem predstaviť, že by som odhodil tých ľudí, s ktorými som tak veľa urobil“.
- V tom istom roku, v septembri, z SDL predsa len vystúpil a mesiac na to založil spolu s ďalšími, vrátane Bohumila Hanzela, stranu Smer.
- Pred parlamentnými voľbami v máji 2010 Hanzel obvinil predsedu strany SMER-SD, Róberta Fica z nezákonného financovania tejto strany a predávania miest na kandidátke vo voľbách roku 2002. Z obavy o svoj život zveril obálku s neurčeným obsahom švédskemu veľvyslancovi Mikaelovi Westerlingovi.⁷
- „Je to personálny projekt Róberta Fica. Založili ho ľudia, ktorých vtedy volali oligarchovia... Bol to národno-populistický, nacionalistický, ľavicovo orientovaný, rétorický, ideologický subjekt, ktorý do dnes, samozrejme, všeličím prešiel,“ povedal otvorene politológ Grigorij Mesežnikov⁸
- Fico vymenil Mečiara, ale akceptoval prepracované metódy HZDS a na rovnakých princípoch (babky – demokratky, osobnosti priťahujúce pozornosť ľudí, zväžanie autobusmi...) zdokonalil vymývanie mozgov populizmom. Fico: "Dobre viete, že sme majstri v populizme, ak teda chceme byť"⁹
- Vodcov strán vzniknutých z uvedenej kmeňovej bunky spája DNA stranického vývoja generujúca alergiu na istý typ otázok¹⁰ a „programová starostlivosť“ o chudobu a

⁶ <https://www.youtube.com/watch?v=QrF7pTDLQ9M>

⁷ https://sk.wikipedia.org/wiki/Bohumil_Hanzel

⁸

<https://www.startitup.sk/zahadny-zakladatel-smeru-sa-vzoprel-ficovi-a-vytiahol-megakauzu-vyhrazky-likvidaciou-priznal-investigative/>

⁹ <https://www1.pluska.sk/spravy/z-domova/fico-sme-majstri-populizmu>

¹⁰ „Ešte raz sa ma to opýtaš, takú t.j. ..., že sa nespamätáš.“

(<https://citaty-slavnych.sk/citaty/52809-vladimir-meciar-este-raz-sa-ma-to-opytas-taku-ti-j-ze-sa-nespam/>)

zraniteľných občanov. Nepochybniteľne máme po tridsiatich rokoch zle vybudovanú ekonomiku ak poslancovi NR SR leasingová spoločnosť nedokáže ponúknuť prijateľné financovanie auta a musí mu ho financovať sestra (Pellegrini).

- Od nejakého Fedora sa odstrihol aj nejaký známy „hlas podobný hlasu“, ktorý „vlastnou hlavou zohnal 35 a 40 (asi miliónov), pretože si myslel, že *„musí vzniknúť nejaká paralelná finančná štruktúra ... aj pre účely volebnej kampane a ďalších vecí“*¹¹ (aké ďalšie veci si s ohľadom na rozsiahlu korupciu a výpovede známych osôb nemusíme domýšľať). Z nahrávky (ktorú si môžete vypočuť) vyplýva, že nejaká strana má alternatívne financovanie.

Uvedené skutočností doplnené faktom, že SMER vytvoril vládu s HZDS viedli k horeuvedenému deleniu času vládnutia v SR k 31.8.2023: 3,31% vlády Jozefa Moravčíka a Ľudovíta Ódora (274 + 107 dní), 10% vlády OĽANO (1.152 dní) , 29,87 % vlády SDKÚ (3.442 dní) a 56,83% vlády SMERU s HZDS (6.548 dní), a tým aj k deleniu zodpovednosti za dnešný ekonomický stav štátu, ktorí môžu zmeniť a zachrániť pred hroziacim bankrotom len občania, žiadna politická strana.

5. Nezamestnanosť a jej slovenské, historické riešenie

Dôsledky divokej privatizácie sa najrýchlejšie prejavili v strate zamestnaneckých príležitostí občanov Slovenska. Vytvorená „slovenská kapitálová vrstva“ sa starala iba o majetky, o svoje vrecká, nie o zamestnancov (česť vzácnym výnimkám). Keď vlády zabezpečili kategóriu „našich ľudí“ na niekoľko generácií dopredu, tak po troch desaťročiach existencie nimi ožobráčeného štátu vykrikujú, že sa štát nestará o chudobných a chorých. Uznanie expremiéra Fica: *„Nikdy som netajil názor, že naši seniori sú generáciou, ktorá najviac doplatila na zásadné transformačné zmeny ekonomiky. Po celé roky svojho produktívneho veku pre štát vytvárali hodnoty a je našou morálnou povinnosťou sa o nich postarať.“*¹² Morálnu povinnosť naplnil tým, že celý život slúži oligarchom, ktorí dôchodcov okradli o výsledky práce ich produktívneho veku a starodôchodcov (odchod do dôchodku pred r. 2004) ešte aj o zásluhy na príspevkoch do zdravotnej poisťovne počas ich produktívneho veku. Populisti vedia, že občan zaťažený starosťami o prežitie je ľahkou obeťou verbálne prezentovanej starostlivosti o „najzraniteľnejšie skupiny.“ Táto verbálna prezentácia, bez vecného obsahu, nachádza účinnú odozvu aj u okradnutých dôchodcov.

„Kde bývam, do toho vás celkom nič nie je. Do toho vás to je vtedy, ak budete mať informáciu, že som si kúpil byt, na ktorý nemám, alebo ak platím nejaký nájom, na ktorý nemám“ (

<https://plus7dni.pluska.sk/domov/exkluzivne-kasteli-oligarchie-robert-fico-uziva-historicke-sidlo-miliony-eur>)

„Mám ho požičané od sestry. Moja sestra nie je činná osoba; keby som poprosil aj mamu, otca, už sú dôchodcovia, aby mi pomohli, asi vám to nebudem zdôvodňovať“ (

<https://dennikn.sk/2902713/hlas-je-v-strate-pellegrini-jazdi-na-dalsom-luxusnom-aute-a-tvrdi-ze-ho-ma-od-sestry/>)

¹¹ <https://www.youtube.com/watch?v=Wkbs6FPAW68>

¹² <https://citaty-slavyhych.sk/citaty/1999538-robert-fico-nikdy-som-netajil-nazor-ze-nasi-seniori-su-genera/>

Divokou privatizáciou zničené pracovné miesta si vynútili nutnosť riešiť nezamestnanosť, hasiť vznikajúcu nespokojnosť obyvateľstva pri zachovaní získaných majetkových výhod jednotlivcov. Toto je spoločný menovateľ konania všetkých vlád a politických strán. Občania si v zlomkoch tridsaťročných dejín Slovenskej republiky nad týmto menovateľom potrebujú meniť iba čitateľov. Žiadna vláda nesiahla na bezdôvodné obohatenie jednotlivcov na úkor ostatných občanov, napriek platnosti Ústavy SR:

- Čl. 12 ods. 1: „Ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach.“ Medzi 5 miliónmi občanov je niekoľko desiatok tisíc občanov „rovnejších“, ktorí získali niekoľko sto miliónové majetky za 1 až 5 % hodnoty majetku, pričom ani tie nezaplatili zo svojho. Spomeňme úvery bánk (najmä VÚB a IRB ovládnuté HZDS), ktoré neboli splatené a boli prevedené na Slovenskú konsolidačnú, a.s.
- Čl. 20 ods. 1: „Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.“ Jedine majetok všetkých občanov si túto zákonnú ochranu nezaslúžil a v rukách privatizérov mal iný obsah, najmä hodnotu, ako v rukách všetkých občanov. V rukách privatizérov tento majetok zakotvil v hodnote jednej dvadsatiny až jednej stotiny jeho účtovnej hodnoty. Kauzy každej vlády dokazujú, že každá má v pozadí osoby profitujúce z rabovačky a jedna druhú drží v šachu a nad vodou.

Hasiči – podpaľači, vedení cieľom zachovania majetkových výhod jednotlivcov, riešili aj zamestnanosť obyvateľstva na úkor týchto obyvateľov. Vydali občanov Slovenska zahraničným investorom, vytvorili a vytvárajú podmienky pre ich pôsobenie na území Slovenska z peňazí daňových poplatníkov. Teda vytvorenie zamestnaneckých miest si zaplatia občania Slovenska:

- už spomenutými úľavami zo strany štátu investorom, hradenými z peňazí daňových poplatníkov,
- nízkou mzdou, pretože zahraniční investori neprichádzajú sem s cieľom platiť vysoké výrobné náklady,
- skutočnosťou, že na pracujúcich vo výrobe, ktorí vytvárajú hodnoty, sa priživuje značná bublina sprostredkovateľov zamestnaní: úrady práce, personálne agentúry, agentúry dočasného zamestnania ...

Je zrejmé, že zahraniční investori vyvážajú výsledky práce našich občanov za hranice. Peter Pellegrini na margo VSŽ: „*Tá fabrika vyprodukovala za posledné roky viac ako miliardu zisku a kompletne tento zisk odviedla akcionárom do Spojených štátov. Veľmi málo investovala. Tá fabrika im slúžila ako dojná krava.*“¹³ Neprízvukuje už, že VSŽ bola napred „dojnou kravou“ ministra HZDS a jeho klanu, strany koalíčného partnera strany SMER-SD, pred vstupom Američanov.¹⁴ Zamlčuje to nie preto, že by to nevedel, alebo si to nepamätal, ale preto, že je

¹³ https://www.facebook.com/watch/live/?ref=watch_permalink&v=668848686954342

¹⁴ <https://www1.pluska.sk/spravy/z-domova/tajomstvo-milionov>

to tá časť mantry HLAS-SD, ktorá sa nevyslovuje. Je lepšie niečo zvaliť na Američanov ako na kumpánov, s ktorými 20 rokov ťaháte za jeden povraz.

Táto cesta vývoja Slovenska k „dojnej krave“ bola privatizáciou bez záväzkov k zamestnancom predprogramovaná. Pripomeňme ako vzniknutý stav komentovali najvyšší ústavní činitelia:

Ivan Gašparovič: „Na druhej strane si myslím, že Slovensko niekedy, žiaľbohu, a niekedy je to aj chvalabohu, že žiaľbohu, že na Slovensku predsa len tá pracovná sila je ešte stále lacnejšia a teraz, chvalabohu, že je lacnejšia.“¹⁵

Róbert Fico: „Najmä ľudia pracujúci za minimálne mzdy môžu za hospodársky rast Slovenska.“¹⁶

Vlády Slovenskej republiky zabezpečili týmto pracujúcim „odmenu“ za tento hospodársky rast. Opäť Róbert Fico (v roku 2012 v odpovedi na otázku, čo považuje za najväčšiu prednosť Slovenska v porovnaní s ostatnými krajinami EÚ): „Miernu povahu ľudí, ktorí žijú na Slovensku, z hľadiska sociálnej výdrže,“... „za to si môžu politici blahoželať. Mne nechceli veriť kolegovia premiéri a premiérky, keď som chodil na Európsku radu, že na Slovensku je bežný dôchodok 280 €. Nechceli mi veriť, že vo firme človek zarába 450 €. Povedali mi, že to je nemožné z takého niečoho vyžiť. Práve schopnosť ľudí žiť z nízkych príjmov, postarať sa o svoje rodiny aj za cenu, že títo ľudia robia často v dvoch, troch zamestnaniach, to je prednosť Slovenska.“ „Slováci sú životaschopnejší národ než napríklad Francúzi alebo Španieli, máme pred týmito krajinami náskok.“ „Keby takáto situácia padla Španielom, že majú žiť z 300 alebo 400 €, tak asi zapália krajinu, ale naši ľudia žijú a idú ďalej. Toto je naša prednosť. A preto aj keď prídu ťažké časy, tak podstatne jednoduchšie ťažké časy prežijú krajiny, ako je Slovensko.“¹⁷

Pripomeňme, že uvedenú skúsenosť má expremiér z rokov 2006 –2010 („keď som chodil na Európsku radu“). Teda extrémna chudoba bola tu už počas jeho prvej vlády. Svojimi dvomi vládami v dobrých časoch nič neurobil. Ťažké časy (pandémia, energetická kríza, vojna u susedov) prišli a expremiér v opozícii obdiv k miernej povahe občanov Slovenska stratil. Štvaním na námestiach a v médiách chcel obyvateľov Slovenska zmeniť na Španielov, ktorí by asi zapálili krajinu. Majster populizmu dokazuje, že sa každým dňom zdokonaľuje a na každej životnej situácii občanov parazituje! Keď je vo vláde chce byť v jadre Európy, keď je v opozícii EÚ robí všetko zle.

¹⁵ <https://citaty-slavyh.sk/citaty/272357-ivan-gasparovic-na-druhej-strane-si-myslim-ze-slovensko-niekedy/>

¹⁶ <https://citaty-slavyh.sk/autori/robert-fico/?page=4>

¹⁷

<https://www.parlamentnelisty.sk/arena/209416/video-fico-hovori-ze-najvacsia-prednost-slovenska-je-schopnost-ludi-zit-z-nizkych-prijmov/>

K automobilovému priemyslu na Slovensku je ešte nutné pripomenúť, že je len „hostujúcim“ priemyslom (materské firmy sídlia v iných štátoch), ktorý má v sebe náboj rizika krachu Detroitu: Na počte obyvateľstva EÚ sa Slovensko podieľa 1%. V EÚ automobilový priemysel zamestnáva 8,5% zamestnancov v priemysle. Na Slovensku vytvára 275-tisíc pracovných miest, teda podiel 15,4% zamestnancov v priemysle, najviac v EÚ.

Je slovenským štandardom, že dlhodobí hrobári budúcnosti Slovenska a okrádači občanov farizejsky nariekajú nad dôsledkami svojho vládnutia a zneužívajú skutočnosť, že občania majú iné starosti ako analyzovať príčiny vzniknutého stavu. Starými trikmi „Zlodej kričí chyťte zlodeja!“ a „Stokrát opakovaná lož sa stáva pravdou“ prenášajú zodpovednosť za svoje činy na iných. Toto konanie okomentoval Jean-Claude Juncker *„My všetci vieme, čorobiť. My len nevieme ako to urobiť, aby sme boli potom znovu zvolení.“* *„Keď ide do tuhého, musíte klamať.“*¹⁸ Pred voľbami ide každej strane „do tuhého,“ tak klamú.

6. Kto kreoval tieto vlády po novembri 1989?

Občania Československa považovali za úspech, že do dvoch týždňov od 17. novembra bol zrušený článok 4 o vedúcej úlohe komunistickej strany v štáte a spoločnosti, bol zmenený článok 6 o Národnom fronte, v ktorom boli podľa Ústavy združené povolené politické strany a spoločenské organizácie a článok 16, podľa ktorého kultúrna politika, vzdelávanie a výchova boli vedené v duchu vedeckého komunizmu a marxizmu-leninizmu. Akosi ušlo našej pozornosti, že túto úlohu prevzala namiesto komunistov neústavná koalíčná rada, ktorá ju plní dodnes. Občania pripustili obmedzenie svojich občianskych práv a v obmedzených podmienkach si z obmedzenej ponuky zvolili ne/obmedzených zástupcov, ktorí vlastným obohacovaním sa dovedli krajinu k bankrotu. Niektorí kvalitní (spomeňme ministra kultúry SR Ladislava Chudíka), pracovali v podmienkach obmedzených politickými stranami (ktoré ovládli sily s obmedzenými záujmami a neobmedzenou chuťou bohatnúť na úkor majetku občanov) len krátko, kým spoznali svoj omyl. Tieto sily ovládli politické strany a cez ne orgány demokratického štátu. Ich chtič dostal prednosť pred záujmami občanov. Za uvedených obmedzujúcich podmienok občania po r. 1989 dali hlasy politickým stranám, ktoré následne kreovali vlády uvedené v bode 2.

7. Z čoho si občania mohli za tridsať rokov vybrať?

7.1 Slovenská národná strana (SNS)

Keďže cca 4,6 milióna obyvateľov s trvalým pobytom na Slovensku (takmer 84 percent obyvateľov Slovenska) sa hlási k slovenskej národnosti, musí byť na prvom mieste uvedená Slovenská národná strana, ktorá sa hrdo hlási k odkazu historickej Slovenskej národnej strany pôsobiacej v rokoch 1871 – 1938. Napriek historickým koreňom, uvedenému zázemiu v počte obyvateľov so slovenskou národnosťou, skutočnosti, že SNS:

¹⁸ <https://blog.sme.sk/kompanek/nezaradene/usa-europska-unia-vs-rusko-kam-smerujeme>

- nikdy nebola dominantnou stranou, nikdy nezostavovala vládu, je viac mimoparlamentnou stranou ako parlamentnou stranou,
- je jedinou politickou stranou, ktorej dvaja ponovembroví ministri boli odsúdení za trestné činy,
- voličov nepresvedčili hodnotové ponuky, diaľnice zadarmo, sadneme do tankoch, ruská Duma a súčasný obdiv k Orbánovi, ktorý nemá problém s prezentáciou záujmu o Hornú zem,
- je nútená sa spájať s politickými stranami na pokraji politického spektra.

To len dokazuje, že jej politika je pre národ neprijateľná, nákladná a nepotrebná¹⁹.

7.2 Kresťanskodemokratické hnutie (KDH)

Aj tu je treba uviesť zázemie: cca 3,04 milióna obyvateľov (55,8 percenta obyvateľov) v ostatnom sčítaní obyvateľov uviedlo rímskokatolícke náboženské vyznanie. Politika strany nezískava podporu tohto občianskeho zázemia. Strana, ktorá raz pre zmluvu s Vatikánom rozbije koalíciu,²⁰ potom kooptuje za predsedu občianskeho aktivistu, ktorý občanom sprostredkováva posolstvá hnojom,²¹ a teraz sa dištancuje od svojho prvého predsedu – rusofila²² dokazuje, že si nezaslúži dôveru občanov.

7.3 Politické strany národnostných menšín

K národnostným menšinám sa hlási cca 600 tis. občanov. Významnou časťou je cca 422 tisícová komunita občanov hlásiacich sa k maďarskej národnosti. To predstavuje cca 14 % voličov zúčastnených na ostatných voľbách do NR SR. Táto komunita tiež nemá politickú reprezentáciu, ktorá by v NR SR zastupovala jej záujmy. Nezhody sú aj v príprave tohtoročných volieb. Aj tejto komunite škodí, že na malom smetisku hrabe veľa kohútov.

Róbert Fico 4. 1. 2009 v relácii TA3 V politike povedal : „*Nepovažujem za správne, aby človek, ktorý má k dispozícii vládnú moc, či už štyri roky, alebo osem rokov, potom sa vrátil do parlamentu a vykrikoval z lavice, ako dnes vykrikuje pán Dzurinda alebo pán Mikloš. Je to smiešne. Podľa môjho názoru to nie je dobré. Človek by mal po tom, ako skončí vládnutie a ľudia mu nedajú druhýkrát dôveru, povedať ďakujem pekne a **mal by odísť z politiky**. To je môj recept,*“ K tomu ešte dodal: „*Nikdy si ja nesadnem do parlamentu ako opozičný poslanec.*“ Tento „recept“ už v júli 2010 nepoužil ani majster kuchár, keď za vlády Ivety Radičovej zahrieval v NR SR opozičnú stoličku. Zahrieval ju aj teraz. Dňa 6. apríla 2009 Fico ubezpečoval, že do roku 2014 skončí v politike. „*Ubezpečujem vás, že v roku 2014 ja už*

¹⁹ <https://dennikn.sk/blog/1229193/strana-nesplnenych-slubov/>

²⁰ <https://www.sme.sk/c/2574482/koaliciu-ohrozil-spor-o-vatikansku-zmluvu.html>

²¹ <https://spravy.pravda.sk/domace/clanok/167786-extremistov-cakal-na-hrade-hnoj-a-hlina/>

²² <https://standard.sk/174495/moje-cesty-s-janom-carnogurskym-sa-rozisl/>

v *politike nebudem*," povedal v odpovedi na otázku, či bude kandidovať v prezidentských voľbách. Róbert Fico za svoju pozíciu v spoločnosti ďakuje svojej schopnosti klamať občanov a dvom dláždičom k moci: Mikulášovi Dzurindovi a Richardovi Sulíkovi.

Mikuláš Dzurinda svojím egom bol a zostal rozbíjačom pravice. Založením SDKÚ rozbil SDK, pasivitou v podpore Ivety Radičovej ako premiérky a ako kandidátky na prezidentský úrad, pasivitou v podpore Eduarda Kukana v kandidatúre na prezidentský úrad, nesprávnou privatizáciou bánk a priemyslu prispel k posilneniu pospájanej ľavice a prakticky k výmazu ním založenej strany z politickej mapy Slovenska, ktorú aj sám opustil. Zrušením Úradu pre štátnu službu tesne pre voľbami, ktoré prehral, prevzal na seba zodpovednosť za dnes už 17 rokov trvajúce obsadzovanie pozícií v štáte „našimi ľuďmi“, korupciu a ostatné neduhy spáchané „našimi ľuďmi“ vrátane vrážd vzniknutých z pocitu všemohúcnosti a beztretnosti. Ak neodstúpi z volieb, tak aj v tomto roku odčerpá niekoľko tisíc hlasov pravicových voličov. Jeho sebavedomie pochádza iba z nedostatku sebareflexie.

Richard Sulík, svojou neutíchajúcou chtivosťou byť premiérom rozbil tri vlády k radosti Róberta Fica a neodhadol moc informácii Róberta Fica, ktorými dokázal v r. 2016 zlúčiť vodu s ohňom a vzniknutou parou nahnať svoju prepychovú loď pod Most-Hid obsadený tankami na Budapešť. Snahám Richarda Sulíka o zostavenie vlády sa Róbert Fico iba vysmieval. Zostáva len dúfať, že ho chtivosť byť premiérom po týchto voľbách natrvalo prejde. Niet pochýb o tom, že by Róbert Fico použil rovnakú metódu na zostavenie vlády aj v tomto roku. V prípade Pellegriniho bude mať len jediný problém – najsť kompromitujúce skutočnosti, ktoré uškodia iba Pellegrinimu a nie zároveň aj strane SMER-SD. Ak také nájde, nie je treba si klásť otázku, na ktorú stranu sa HLAS-SD pridá. Spomeňme mladú smeráčku, ktorá jediným videom dokázala "odpáliť" experta HLAS-SD pre zahraničnú politiku.²³

K horeuvedeným aktérom zúčastneným na rozkrádaní majetku štátu je treba pridať vlády OĽANO, ktoré svojím babráckym konaním prispeli k roztáčaniu inflačnej špirály a podľa zverejneného programu chcú v tom pokračovať aj po voľbách, a to nielen zámerom, ale aj vydieraním (nepôjdeme do vlády, ktorá nedá 500...). Ako dobrí občania by sme mali odolať pokušeniu za 500,- eur predať svoju budúcnosť hazardérom a novým výpalníkom.

Bolesť občanov z krívd napáchaných počas 33 ročnej existencie „slovenskej demokracie“ nevtesnáme do pár viet. Musíme si ju však pripomínať aspoň v rozsahu, ktorý nám zabráni zvoliť si opäť tých istých mocipánov, ktorí sa tu tri dekády priživovali na beztretnom privlastňovaní majetku štátu – majetku všetkých občanov – alebo tejto hrabivosti slúžili, privlastňovaním moci občanov a paralyzovaním funkcií demokratických inštitúcií

23

<https://dennikn.sk/3330088/v-hlase-sa-zlakli-vidia-mladeznicky-zo-smeru-a-odstavili-svojho-experta-na-zahranicnu-politiku-kmecca/>

ožobračovali občanov – a dnes nariekajú nad chudobou občanov Slovenska, dôchodcom a rodinám ponúkajú svoju záchrannú, bezprávím naplnenú náruč.

Chceme požiadať občanov o pokojnú reakciu. Snažíme sa objasniť zlé založenie republiky, jej dôsledky a nutnosť odobratia moci rozhádaným politickým stranám. Sme proti rozoštvávaniu občanov s cieľom podpáliť krajinu. Vyzývame k rozlišovaniu a k boju o moc pokojnou cestou – účasťou vo voľbách a voľbou moci občanov a nie moci politických strán.

My, Piráti, sa nestaviame do pozície vševediaceho a všemocného záchrancu, ktorý v prípade zvolenia všetko vyrieši. My sľubujeme iba jedno: v prípade, že si občania vyberú uplatnenie svojej moci v súlade s nami predloženými nástrojmi a zvolia Pirátov s dostatočnou podporou do NR SR, zariadime zmenu Ústavy SR a prijatie zákonov, ktoré udržia moc občanov natrvalo – aj nad mocou NR SR. Túto moc by si mohli odobrať iba občania v referende, žiadna politická strana. Veríme, že v republike žije spústa osobností pripravených a schopných vykonávať verejné funkcie lepšie, než tomu bolo doteraz. Preto budeme presadzovať, aby všetky dôležité funkcie v štáte boli obsadzované výberovým konaním, vrátane premiéra, ministrov a ďalších verejných činiteľov. Veríme, že občania už nikdy nepodľahnú demagógii a nikdy nestratia dôveru vo vlastnú silu!

Zuzana Šubová,
Pirátska strana - Slovensko